

Missionaris op basklarinet

Fie Schouten is de ambassadrice van de basklarinet en een van de drijvende krachten achter het Basklarinet Festijn dat vanaf vandaag Groningen aandoet.

ERIK VOERMANS

Fie Schouten werd al jong door de basklarinet betoverd. „Ik was tien en ik zat op de muziekschool, waar goede docenten zaten. Mijn instrument was de klarinet. Toen ik in het blazersensemble mocht spelen en ik iemand met een basklarinet zag, dacht ik: whoa, die wil ik! Het timbre en de laagte van de klank deden het 'm, en het zag er ook zo stoer uit, dat grote instrument.”

„Ik zie een parallel met sport. Ik hockeyde. Ik liep altijd achterin, beetje overzicht houden. Dat heb je ook als je met een laag instrument achter in een orkest zit. Ik hou ook van koper. Toch ben ik een echte houtblazer. Ik vind dat bijbehorende geries leuk. Houtblazers zijn over het algemeen iets intellectuele types, mensen die op de vierkante millimeter werken, met die rietjes en mondstukjes. Dat heeft een koperinstrument niet. Houtblazers spelen

Houtblazers zijn in het algemeen iets intellectuele types

in een orkest ook meer noten per minuut. Je hebt een heel eigen stem. En je hebt een verbinding met de trombones, de celli of soms met de hoorns, je hebt kleine solo's.”

Twee jaar geleden sloot de Paganini van de basklarinet, Harry Sparnaay, zijn carrière af op het eerste Basklarinet Festijn. Schouten is met haar man Tobias Klein de drijvende kracht achter het Festijn, dat drie dagen het Prins Claus Conservatorium in Groningen aandoet. Ze initieerden het als eerbetoon aan Sparnaay, die er alles aan deed om het instrument onder de aandacht te krijgen. Schouten: „Op mijn cd speel ik *Schattenklänge* van Mauricio Kagel. Die vraagt onmogelijke dingen van

de musicus. Bij de oplossing kan Sparnaay helpen. Hij kende Kagel.”

De populariteit van het instrument valt of staat met aanjagende instrumentalisten. „Door Candy Dulfer gingen veel kinderen sax spelen. Door Berdien Stenberg gebeurde dat met de fluit. Harry heeft met zijn enthousiasme een grote kring om zich heen gevormd die meegaat in de liefde voor de basklarinet. Maar goed zijn op je instrument is allang niet meer voldoende. Je moet ook gevoel hebben voor pr, voor online media. Ik wil dat allemaal ook doen.”

Van alleen basklarinet spelen kan Schouten niet leven. „Ik moet er bij lesgeven. Ik denk dat het zelfs Harry Sparnaay in zijn hoogtijdagen niet altijd lukte. Alle activiteiten voeden elkaar. Mijn cd wordt gehoord door mensen die hem interessant vinden. Die nemen dan les bij je en ze komen naar je concerten. En ik ben nu begonnen met Hoger Onderwijs Voor Ouderen. In de zomer heb ik een cursus hedendaagse muziek gegeven, drie colleges, over Lachenmann, Kagel en Stockhausen en met aan het einde steeds een uitvoering van een solostuk van die componisten. Die rol van missionaris bevalt me wel. Ik ben eigenlijk heel idealistisch.”

De toekomst van de muziek is niet zomaar gewaarborgd. „Het rendementsdenken dat zo veel schade heeft toegebracht aan het muzikleven moet weg. Ik hoop dat op plekken waar het telt weer wordt ingezien dat de muziek die wij maken belangrijk is, en dat je dat op een hoog niveau moet kunnen uitvoeren wil je die gedachte goed kunnen uitdragen. En ook dat die muziek en die uitvoeringspraktijk zonder een beetje steun in de vorm van subsidie niet kunnen bestaan. Dat is immers nooit anders geweest.”

Basklarinet Festijn, vandaag t/m woensdag, Prins Claus Conservatorium Groningen. Zie www.bassclarinet.nl/jan-2016. Het album *Ladder of escape 11* van Fie Schouten is verschenen bij Attacca.

Fie Schouten: „Met de basklarinet heb je een eigen stem.” FOTO ELISABETH MELCHIOR